

همیشه

توتو

چشم دنیای طلا بود

امیرعلی آذرپیرا، کشتی‌گیری که در بازی‌های المپیک پاریس مدال برنز گرفت با اینکه از کسب اولین مدالش خوشحال است، درباره حسرت‌های از دست دادن طلا می‌گوید

بخش زنده

لیگ قهرمانان اروپا

- فاینورد** 20:15
- بایر لورکوزن**
- ستاره سرخ بلگراد** 20:15
- بنفیکا**
- آتلانتا**
- آرسنال** 22:30
- اتلتیکو مادرید** 22:30
- لایپزیش**
- برست** 22:30
- اشتورم گراتس**
- موناکو** 22:30
- بارسلونا**

جام جهانی فوتبال

- ایران** 16:00
- کواتزمالا**
- مرکش** 16:00
- پاناما**
- فرانسه** 18:30
- ونزوئلا**
- پرتغال** 18:30
- تاجیکستان**

برنامه بازی

لیگ برتر ایران - هفته ۴

- ساجی** 17:15
- استقلال**
- مس رفسنجان** 18:30
- گل‌گهر**
- ملوان** 19:00
- شمس‌آذر**
- پرسپولیس** 20:00
- الومینیوم**
- شبه ۳۱ شهریور ۱۴۰۳**
- هوادار** 18:45
- فولاد**
- استقلال خوزستان** 19:30
- چادرملو**
- یکشنبه ۱ مهر ۱۴۰۳**
- خوب‌آهن** 19:00
- سیاهان**
- خیبر** 19:00
- تراکتور**

اتفاق روز
محمدرضا نصیری
روزنامه‌نگار

توتو

هم‌رفت

یک داستان بالیوودی اما تلخ

گلزنان مشهور ایتالیایی یکی پس از دیگری در حال مردن هستند. سالواتوره اسکیلچی، آقای گل جام جهانی ۱۹۹۰ دیروز درگذشت. پیش از او پائولو روسی، آقای گل جام جهانی ۱۹۸۲ سال ۲۰۲۰ و جانلو کابالی ژانویه پارسال در سن ۵۸ سالگی درگذشته بودند.

اسکیلچی ملقب به توتو در ۵۹ سالگی و بر اثر سرطان روده فوت کرد. او سابقه بازی برای یوونتوس، اینترمیلان، مسینا و جوبیلو ایواتای ژاپن را داشت. اسکیلچی ۱۶ مرتبه پیراهن آتوروی را به تن کرد و در مجموع ۷ گل به ثمر رساند که ۶ گل در جام جهانی بود.

هواداران امروزی فوتبال شاید نام اسکیلچی را به خاطر نیابورند. توتو مثل یک جرقه بود، صاعقه زد، آتش گرفت و زود خاموش شد و آفتاب زندگی‌اش نیز زود غروب کرد. داستان زندگی‌اش مثل فیلم‌های بالیوودی است. از سسیل فقیر و جنوب ایتالیا به شمال رفت و ستاره یوونتوس و قهرمان ایتالیا شد. اهالی پالمو در جریان جام جهانی ۱۹۹۰ سرود می‌خواندند که مسا بازیکنی داریم بهتر از پله. پالمو همان شهری بود که توتو در ۱۱ سالگی آنجا مجبور شد درس و مشق را رها کند و ساعت ۴ صبح به‌عنوان شاگرد شیرفروش مشغول به کار شود. توتو از بس کار کرده بود، در ۲۵ سالگی کسی باور نمی‌کرد کمتر از ۴۰ سال سن داشته باشند. به‌ظاهر الاش نگاه تکنید که پیش از سرطان و در ۵۷ سالگی شبیه ۲۵ ساله‌ها بود؛ او چندبار مو کاشته و روی صورتش جراحی کرده بود.

توتو در ۲۵ سالگی و در نخستین فصل حضورش در سری آ به تیم ملی دعوت شد. وقتی در نخستین بازی ایتالیا در جام جهانی خانگی مقابل اتریش کار گره خورد، توتو دقیقه ۷۴ وارد زمین شد و در نخستین تماسش با توتو، نخستین گل ملی‌اش را زد و ورزشگاه را منفجر کرد. بازی دوم هم کار ایتالیای هجومی و بیچینی گره خورد. این بار دقیقه ۵۲ بود که توتو به‌جای کارناواله وارد زمین شد. کارناواله هم مثل همه دنیا از این تعویض متعجب بود و رو به نیمکت گفت: «معلوم است چه غلطی دارید می‌کنید؟!» اسکیلچی در آن بازی گل زد اما واکنش کارناواله و پنالتی‌ای که ویالی از دست داد، ۲ پدیده جدید را در بازی سوم به ترکیب فرستاد: روبرتو باجو و اسکیلچی. توتو به چکسلواکی هم گل زد و گل‌های بعدی در بازی‌های بعدی از راه رسیدند. گلش از روی نقطه پنالتی در دیدار رده‌بندی به انگلیس او را به آقای گل و بهترین بازیکن جام و نفر دوم توپ طلای آن سال پس از لوتار ماتئوس تبدیل کرد. دیدار رده‌بندی تقابل دوباره توتو و گاسکوین بود و جالب اینکه بعد از آن سال درخشان هر دو خیلی زود از فوتبال محو شدند. گازاسیر اعتیاد شد و توتو که در آ بازی نخست برای تیم جدیدش اینتر ۵ گل زده بود، مصدوم شد و به حاشیه رفت.

توتو در ۲۹ سالگی مجبور شد به لیگ ژاپن و جوبیلو ایواتا برود. او شش‌بار کارگران خارجی بود که برای پول به ژاپن می‌رفتند. پولی که در آن ۴ سال در ژاپن به‌دست آورد، سرمایه مدرسه فوتبالی شد که در زادگاهش، پالمو به راه انداخت.

هواداران توتو در ورزشگاه به او می‌گفتند «لاستیک‌زد» و روی دیوار آ پارتمان‌ش می‌نوشتند «توتو» به معنای دوره‌گرد. توتو یک دوره‌گرد بوده؛ آمد، یک دور زد، سببی چید و رفت. روحش شاد!